

▪ **Introit**

*Requiem æternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.*

*Te decet hymnus Deus, in Sion,
et tibi reddetur votum in Ierusalem.*

*Exaudi orationem meam;
ad te omnis caro veniet.*

*Requiem æternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.*

▪ **Kyrie eleison**

*Kyrie eleison,
Christe eleison,
Kyrie eleison*

Denne verden aber efter
men vi har apostles kræfter
denne verden har en gyng
som apostlene vil slynge
denne verden fuld af penge
varer alt for, alt for længe.

Denne verden bryder sammen
ved et skrig fra hanekammen
denne verden løfter klingen
mod apostlene med vingen
denne verden tom for plager
falder ud af moderkager.

Denne verden skyller rotter
over ligets visne totter
denne verden føder sjæle
mellem Herrens bundgarnspæle
denne verden, som vi slipper
er et øjenlåg, der glipper.

▪ **Sequentia**

*Dies iræ, dies illa
solvet sæclum in favilla,
teste David cum Sybilla.*

*Quantus tremor est futurus
quando iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!*

Herre, giv dem den evige hvile,
og lad det evige lys stråle for dem.

Vi vil lovsynge dig, o Gud, på Zion,
dig vil vi tilbede i Jerusalem.

Herre, hør min bøn;
til dig kommer alt kød.

Herre, giv dem den evige hvile,
og lad det evige lys stråle for dem.

Herre! forbarm dig over os!
Kristus! forbarm dig over os!
Herre! forbarm dig over os!

Vredens dag, hin dag
skal forvandle verden til aske,
som vidnet af David og Sibylla.

Hvilken skælven vil der blive,
når dommeren kommer,
som nøje vil ransage alt.

<p><i>Tuba mirum spargens sonum per sepulchra regionum, coget omnes ante thronum.</i></p> <p><i>Mors stupebit et natura, cum resurget creatura, judicante responsura.</i></p> <p><i>Liber scriptus proferetur, in quo totum continetur, unde mundus judicetur.</i></p> <p><i>Dies iræ, dies illa solvet sæclum in favilla, teste David cum Sybilla.</i></p> <p><i>Judex ergo cum sedebit, quidquid latet apparebit, nil inultum remanebit.</i></p> <p><i>Quid sum miser tunc dicturus, quem patronem rogaturus, cum vix justus sit securus?</i></p> <p><i>Rex tremendæ majestatis, qui salvandos salvas gratis, salva me fons pietatis!</i></p> <p>Din frelser blir din klippe og når ormene må ribbe mens vi kun er klædt i særke blir din tro dit adelsmærke</p> <p>Et hus, der stod på sandet flyder bort med tidevandet som en ørken og et ælte af dét liv, som han kan vælte.</p> <p>Din frelser blir din klippe han har lagt et nøgleknippe og du iler ud af asken med epistlerne i tasken.</p>	<p>Basunen skal sende sin forunderlige klang ud over landenes grave og tvinge alle frem for tronen.</p> <p>Døden og naturen skal stivne, når det skabte rejser sig for at aflægge regnskab for dommeren.</p> <p>En skreven bog skal fremlægges, som indeholder alt, hvorefter verden skal dømmes.</p> <p>Når dommeren da har taget sæde, skal alt det skjulte komme for dagen og intet forblive uhævnet.</p> <p>Hvad skal jeg ulykkelige sige? Hvilken beskytter skal jeg anråbe, når selv den retfærdige næppe er sikker?</p> <p>Du konge af forfærdelig vælde, som af din nåde vil frelse de udvalgte, frels mig, du kærlighedens kilde.</p>
---	--

Når timeglasset stopper
og vi står med ørepropper
kan vi ikke høre braget
fra en altergang i havet.

Din frelser blir din klippe
han er også Himmelvippe
se, vi samler os som hvaler
over dybets katedraler.

De onde dages klode
syltes ned og går af mode
horisonten lukker munden
inden hænder skraber bunden.

Din frelser blir din klippe
og dét liv, som du skal slippe
blir et spindelbryd af tøjler
se, da passer Himlens nøgler.

*Recordare, Jesu pie,
quod sum causa tuæ viæ,
ne me perdas illa die!*

*Quærens me, sedisti lassus,
redemisti crucem passus,
tantus labor non sit cassus!*

*Juste judex ultionis,
donum fac remissionis
ante diem rationis.*

*Ingemisto tamquam reus,
culpa rubet vultus meus,
supplicantî parce, Deus.*

*Qui Mariam absolvisti,
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.*

*Preces meæ non sunt dignæ,
sed tu bonus, fac benigne,
ne perenni cremer igne.*

Kom i hu, fromme Jesus,
at for min skyld gik du smertens vej,
lad mig ikke fortabes hin dag.

Søgende efter mig har du sat dig træt,
du har genløst mig ved korsets død,
lad ikke så megen møje være forgæves!

Du hævnens retfærdige dommer,
skænk mig tilgivelse for mine synder
før regnskabet's dag.

Jeg skælver som den skyldige,
mit ansigt rødmer af brøde,
Gud, skån den ydmygt bedende!

Du, som tilgav Maria
og bønhørte røveren,
du har også givet mig håb.

Mine bønner er ikke værdige,
men du, algode, handl nådigt,
at jeg ikke skal brænde i den evige ild.

*Inter oves locum præsta,
et ab hoedis me sequestra,
statuens in parte dextra.*

Jeg fryser i mit verdensskrud
o lad mig komme til dig, Gud
de fyrretusind blomster gror
og blir en mund af englekor.

Jeg isner i min kærlighed
før alle knogler går af led
du kære Far i Himlen, ræk
mig varmen fra en vintergæk.

Er verden tom for livets brød
og gir det mindste strå et stød
så lad mig tø til næste marts
som is og bjerg og rosenkvarvs.

Er verden blind for Åndens drag
så pluk mig i min sarkofag
hvor ingen mere ser mig dø
og plant i græsset dette frø.

*Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis,
voca me cum benedictis.*

*Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis.
Gere curam mei finis.*

*Dies iræ, dies illa
solvet sæclum in favilla,
teste David cum Sybilla.*

*Lacrymosa dies illa,
qua resurget ex favilla
judicandus homo reus;
huic ergo parce, Deus.*

Giv mig plads mellem fårene,
skil mig fra bukkene,
og stil mig ved din højre side.

Når de forbandede er dømt,
overgivne til de hede flammer,
kald da mig med de velsignede.

Jeg beder ydmygt og nedbøjet
med hjertet knust til aske:
bær omsorg for mit endeligt.

Hin tårefulde dag,
da det skyldige menneske
rejser sig af støvet til dommeren,
skån da dem, o Gud,

Kære Gud, kære Gud
lad mig komme op til dig
kære Gud, kære Gud
ad den snævre port, den trange vej

Kære Gud, kære Gud
verdens liv gør mig fortræd
kære Gud, kære Gud
jeg er gemt i sengen, jeg er ræd.

Kære Gud, kære Gud
når jeg sidder på mit tag
kære Gud, kære Gud
blir jeg Himmelfuld af morgendag.

Kære Gud, kære Gud
når jeg står I Betlehem
kære Gud, kære Gud
er der lys I træet, jeg vil hjem.

Kære Gud, kære Gud
når jeg ikke bærer slør
kære Gud, kære Gud
kan jeg banke på din Himmeldør.

Kære Gud, kære Gud
når jeg standser som en fugl
kære Gud, kære Gud
er det kun i Himlen, det er jul.

▪ **Pie Jesu**

*Pie Jesu, Domine,
dona eis requiem,
dona eis requiem sempiternam.
Amen.*

▪ **Offertorium**

*Domine, Jesu Christe, Rex gloriæ,
libera animas
omnium fidelium defunctorum
de poenis inferni
et de profundo lacu.
Libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum;*

Milde Jesu, Herre Krist!
giv dem hvile,
giv dem evig hvile!
Amen!

Herre Jesus Kristus, herligheds konge!
Frels alle
hensovede troende sjæle
fra Helvedes pine
og fra den dybe ildsø;
frels dem fra løvens gab,
at afgrunden ikke må sluge dem,
at de ikke må nedstyrte i mørket;

*sed signifer sanctus Michael
repræsenteret eas in lucem sanctam,
quam olim Abrahæ promisisti
et semini ejus.*

*Hostias et preces tibi, Domine,
laudis offerimus;
tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam facimus.
Fac eas, Domine,
de morte transire ad vitam.
Quam olim Abrahæ promisisti
et semini ejus.*

▪ **Sanctus**

*Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth;
pleni sunt coeli et terra
gloria tua.*

*Hosanna in excelsis.
Benedictus qui venit
in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.*

▪ **Agnus Dei**

*Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.*

Han glemmer mig aldrig i afgrundens nat
Han løser min ensomheds gåde
Når månen er presset og lægger sin hat
Så sejler han frugten i både.

Han husker at skinne i solen for dig
Han rødmer, når dagen får ende
Og dermed er lyset i verden på vej
Og håbet om også at brænde

men før dem med din hellige bannerfører
Mikael ind i det hellige lys
som du fordem har lovet Abraham
og hans sæd.

Herre, offergaver og bønner
frembærer vi til dig med lovsang.
Modtag dem for de sjæle,
som vi i dag ihukommer.
Herre! lad dem overgå
fra døden til livet,
som du fordem har lovet Abraham
og hans sæd.

Hellig, hellig, hellig
er Herren, hærskarers Gud.
Himmel og jord er fulde
af din herlighed.
Hosianna i det højeste!
Velsignet være han, som kommer
i Herrens navn.
Hosianna i det højeste!

Guds Lam, som bærer verdens synd,
giv dem hvile.
Guds Lam, som bærer verdens synd,
giv dem hvile.
Guds Lam, som bærer verdens synd,
giv dem evig hvile.

Han klipper en stjerne af himmelpapir
Han sætter den op ved mit gærde
I tusemørket ligner den kirkernes spir
Og fremtider, uret må lære.

Han kaster en fredsdue over dit hus
hvor safterne stiger og synker
det sure, det søde og menneskers knus
det tegner han på dig som rynker.

Han dækker et bord til den tørstige hær
han åbner sin puls i et bæger
en dag som i dag med et firkantet vejr
er regnbuespidserne læger.

▪ **Communion – Lux aeterna**

*Lux aeterna luceat eis, Domine,
cum sanctis tuis in aeternum,
quia pius es.*

*Requiem aeternam dona eis, Domine;
et lux perpetua luceat eis.*

▪ **Libera me**

*Libera me, Domine, de morte aeterna,
in die illa tremenda,
quando coeli movendi sunt et terra,
dum veneris iudicare
saeculum per ignem.*

*Tremens factus sum ego et timeo,
dum discussio venerit
atque ventura ira.*

*Dies illa, dies irae,
calamitatis, et miseriae,
dies magna et amara valde,
dum veneris iudicare
saeculum per ignem.*

*Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.*

Hvad er nød for Herrens trone
når den sidste grædekone
hvæsser sine sløve tænder
og når efteråret brænder?

Lad det evige lys stråle for dem, Herre!
evigt blandt dine helgener,
thi du er miskundelig.
Herre! giv dem den evige hvile,
og lad det evige lys stråle for dem.

Frels mig, Herre, fra den evige død
på hin frygtelige dag,
når himlene og jorden skal røres,
når du kommer for at dømme
verden ved ild.

Skælvende står jeg og bange,
når dommen oprinder
og Guds vrede kommer.

Hin dag, vredens dag,
sorgens og ulykkens dag,
hin store og såre bitre dag,
når du kommer for at dømme
verden ved ild.

Herre! giv dem den evige hvile,
og lad det evige lys stråle for dem.

Herren lagde hasselnødder
foran vore brugte fødder
galgeløkken fryder rakket
dér blev sorgen hvedestakket.

Herren strør i englebedet
alt det gode, der var fredet
hvad er nød og nødders knækken
når vi drikker Himmelbækken?

Hvad er nøddeknækkervalsen
når vi står i guld til halsen?
Herren strør sin Himmelglæde
dén kan gribbe ikke æde.

▪ **In paradisum**

*In paradisum deducant te Angeli;
in tuo adventu suscipiant te martyres,
et perducant te
in civitatem sanctam Ierusalem.
Chorus angelorum te suscipiat,
et cum Lazaro quondam paupere
æternam habeas requiem.*

Engle skal føre dig til Paradis;
martyrerne skal møde dig
og føre dig
ind i den hellige stad Jerusalem.
Englenes kor skal møde dig,
og med Lazarus, førhen fattig,
skal du have den evige hvile.